

[A. C. Mortensen.]

samtidig at gennemføre en Bestemmelse, som Venstre stillede Forslag om i Sommer, om, at ingen kan købe Margarine uden paa Kort. Det vil altsaa sige, at det, man foreslaar, er, at intet Menneske i dette Land skulde have Ret til at købe et halvt Kilogram Margarine, uden at han først havde faaet en Attest fra det sociale Udvalg eller Kommunalbestyrelsen, eller hvem det nu skulde være, for, at han ikke havde Raad til at købe Smør. Dette forekommer mig rigtignok at ville blive et Irritationsmoment af Rang. Noget helt andet er, at man forlangte af Landmændene, at de skulde betale en Smørafgift, som de fik tilbagebetalt igen paa et senere Tidspunkt. Jeg har ønsket at opholde mig lidt ved dette Krav, men i øvrigt er der ingen Partier i Udvalget, der har haft Mod til at stille Forslag om at imødekomme Mejeriernes Fællesorganisation. De indser formodentlig alle sammen, at det er et Krav ganske ud i det blaa.

Der foreligger jo 3 Ændringsforslag. Ændringsforslag Nr. 1 er stillet af Venstre. Det giver Tilslutning til den Del af det foreliggende Forslag, der omhandler Smørafgiften, og det kræver ikke, at der skal betales nogen Margarineafgift i det egentlige Vinterhalvaar, i Tiden September—Marts. Det anerkender jeg, men alligevel kan jeg ikke anbefale dette Ændringsforslag. Det kræver nemlig, at i Tiden Marts—August skal Ministeren med Tilslutning af Smørekspertudvalget, suppleret med 2 Repræsentanter for Margarineindustrien, have Ret til at paalægge en Margarineafgift, og denne Afgift skulde ikke engang, som den Afgift der betales i Øjeblikket, anvendes til Hjælp for de fattigst stillede i vort Land, til Hjælp for de arbejdsløse o. s. v. Nej, noget af den skulde anvendes til, at de fattigste kunde blive fri for at betale Margarineafgift, men i øvrigt skulde den ogsaa anvendes til at betale Smørafgiften med for dem, som det kunde være ønskeligt brugte Smør paa et Tidspunkt, hvor der er rigeligt af det, men som ikke selv har Raad til at betale.

Vi kan ikke tiltræde dette Ændringsforslag, fordi den Margarineafgift, vi har haft det sidste Aars Tid, har vakt en ganske umaadelig Uvilje ude i Landbrugskredse. Der har været en meget stærk Kritik fra hele det mindre Landbrug mod denne Margarineafgift. Der har egentlig ikke været væsentlig Kritik fra Lønarbejdernes Side over, at de skulde betale Afgiften; de forstod nemlig godt, at da vi indførte denne Afgift, fik vi samtidig et langt større Beløb bevilget til de arbejdsløse, til de fattigste i

vort Samfund. Derfor er den Agitation, som Kommunerne har ført paa dette Spørgsmaal, jo ogsaa fuldstændig prelet af paa Lønarbejdernes sunde Fornuft. De forstod nemlig godt, at selv om de, der var i Arbejde, her maatte betale en Ekstrafgift, saa var de herved med til at hjælpe deres daarligst stillede Kammerater. Derimod har hele den danske Husmandsstand været saa inderlig imod Margarineafgiften, Husmændene har været det, fordi de sagde som saa: Hvad skal det forestille, at Rigsdagen vedtager en Foranstaltning til Gavn for Landbruget, og saa er det kun til Gavn for den øverste Del af Landbruget, hele det mindre Landbrug har ingen som helst Gavn af det? For nogle er det saadan, at de maa betale mere i Margarineafgift, end de faar af Smørpuljen, andre faar maaske nogle Kroner mere af Smørafgiften, end de betaler i Margarineafgift, men i hvert Fald betyder det intet som helst. Derfor mener jeg, at Bestemmelsen om denne Margarineafgift bør ikke forlænges. Den udløber paa Lørdag, og saa bør vi være fri for den for stedse.

Maa jeg i denne Forbindelse sige, at naar Venstre i sin Betænkning siger, at Landbrugets og Mejeribrugets Organisationer gaar ind for Margarineafgiften, er det naturligvis rigtigt, for saa vidt som Venstre ikke regner Husmandsorganisationerne med som repræsenterende Landbruget. Dem har de ikke Lov at regne med til Margarineafgiftens Tilhængere. Venstre siger i sin Betænkning, at det kan jo være meget godt, at man i Tider, hvor der er rigeligt med Smør, saa det er nødvendigt, at vi bruger noget mere herhjemme, vil lade Hospitaler, Alderdomshjem og saadanne Institutioner faa Smørret uden Afgift, ligesom man vil give mindre bemidlede Medborgere Adgang til at købe Smør uden Afgift, men det er jo Landbruget, der skal betale det, hævder Venstre. Jeg maa protestere imod denne Udtalelse, den er ikke rigtig. Der kræves ikke en Øre af Landbruget til denne Billiggørelse af Smørret for de daarligst stillede og for Institutionerne. Man siger: Landbruget skal have nøjagtig den samme Pris for Smørret i disse Tilfælde, som de kan faa for det, naar det eksporteres. Men lad os se lidt nærmere paa dette Krav. Som Forholdene ligger i Øjeblikket, hvor det ikke er nogen særlig god Forretning at producere Smør, og hvor man i England har lagt en Markedsafgift af 35 Øre paa dansk Smør, en Afgift, som ikke falder paa det Smør, der kommer fra Kolonierne, er det givet, at det danske Landbrug faar 35 Øre mindre for sit Smør,